

Class 499.211 No. B28

no. 191L

Presented by V. 21

H. H. BARTLETT COLLECTION
ON THE PHILIPPINES NO: 191L V. 21

ANG PINAGDAANANG BUHAY
NANG PRINCESA

ADRIANA

sa

KABARIANG ANTIOQUIA

AT NANG PRINCIPE

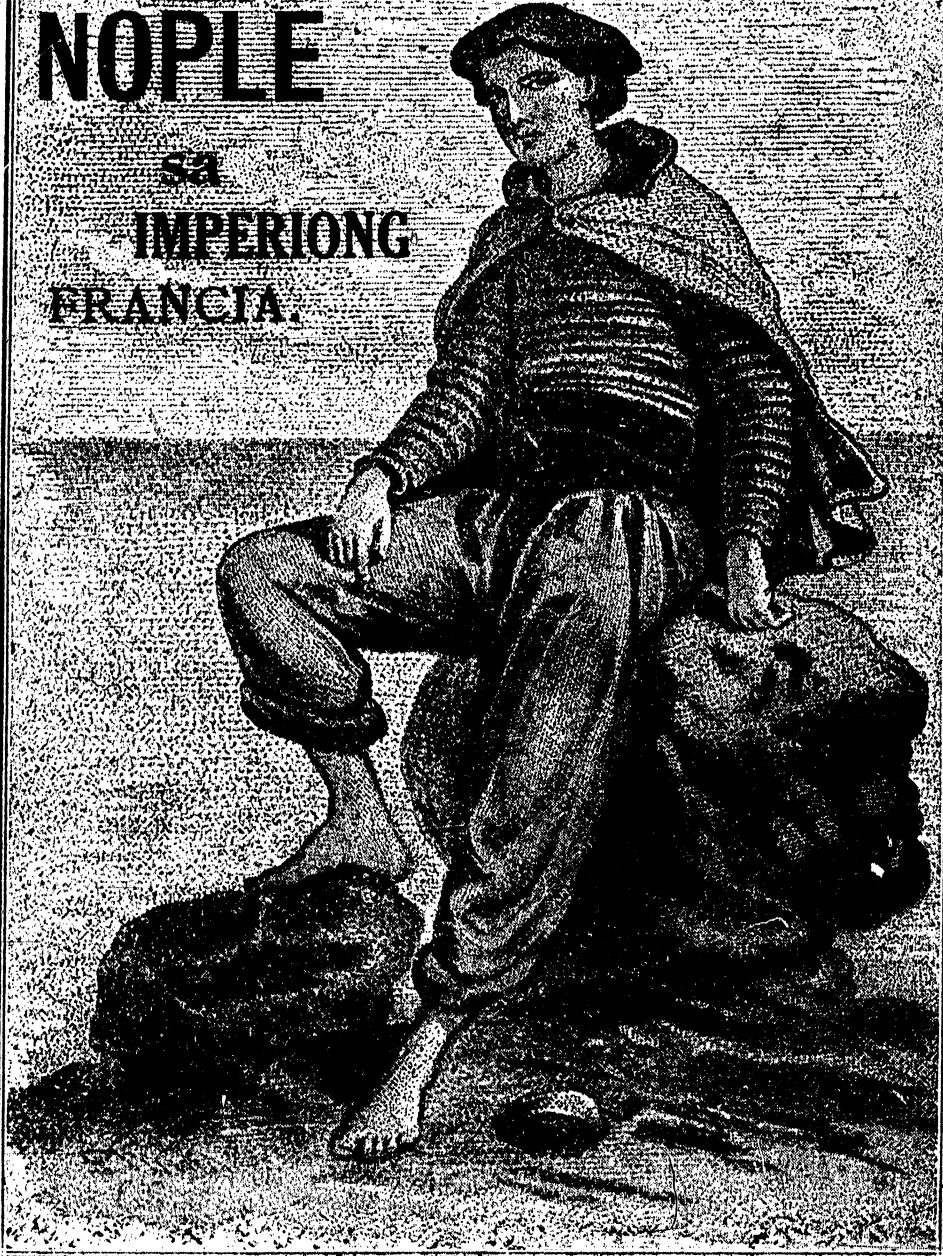
PANTI-

NOBLE

sa

IMPERIONG

FRANCIA.

Ca. 1920

ANG PINAGDAANAG BUHAY

NANG

Princesa Adriana

SA KAHARIANG ANTIOQUIA

AT NANG

PRINCIPE PANTENOPE

SA IMPERIONG FRANCIA.

O Dios na Poon gumawa't lumalang
nang binilog-bilog nang mundong kalakhan,
sa kabagsikan mo'y doon nananangan
yating alipin mo na lupang katawan.

Ang pagnanasa ko ay malakinglubha
sa iyong saklolo at ganap na awa,
umid na dila ko'y nang hindi malisya
sabing bibitiwan na munting salita.

Na sa inyo namang pantas na pinuno
m a magulang kong pantas na magturo,
ang libák at pula inyo nang itago
tawad ang hingi ko kung ako'y maliko.

Kayo'y siyang pinid at kutang matibay
morrión at manopla na hindi tatablan,

mangá matá ninyo na nagsisitanghal
daig ang palasóng di mapag-iwasan.

Aking pupunuan yamang narito na
kamtan ko ma'y libák alintanahin na,
ang pagpaparonan ko'y wika ni Séneca
ang kapangahasa'y bungá nang pag-asa.

Nang unang panahon sa Anticquiáng reino
emperador doon sabi nga'y ganito,
dalawang dalaga anak baga nito
kapuwa butihin ganda'y di magkano

Bago ko sabihin mangá kagandahan
ang turan ko muna ang mangá pangalan,
si Doña Adrialá anak na panganay
at si Doña Juana ay ang kabunsihan.

Angdalawang ito'y sabihin pa baga
aymaraming lubha ang nangangasawa,
Araw, Buwan, Tala ang siyang kapara
naging sulat tanglaw sa buong Antioquia.

Sabihin pa baga mangá karikitan
nitong megkapatid bakit anak mahal,
di kawang dami nang nangaglalakbay
pangangasawa nga ang sadya at pakay.

Ito nang Adriana ay lalong-lalo pa
labis ang karikitan sa kay Doña Juana,
at sa katapangang perang amasona
daig ang lalaking humamok sa gnera.

Sa alin mang kampo kung makipaglaban
kanya ang victoria at buong tagumpay.
ang mangá principet kabalyerong tanan
ay walang manalo sa prinsesang mahal.

Bakit ang isa pang ipinangangamba
nang mangá principet kabalverong iba,
prinsesa Adriana tantong enkantada
na ipinamana niyong reinang ina.

At kay Doña Juana ang pamara naman singsing na may vertud na iginagalang, kahit anong bagsik nang leon sa parang pagkakita niya'y biglang luluhuran.

Sapagka't ang ina nila'y naging reina niyong madlang hayop na sa Isla Blanca, sari saring oso, tigre at vívora may inanga kamandag sampung leopadra.

Yaong pulóng iyon ay kabalitaan nang dami nang hayop na nagsisiligaw, di makapagilid alin mang sasakyan at ma'aking lubha ang kapanganiban.

Aking iparito kay Doña Adriana amang emperador niyong tumanda na, papag-asawahin ang nasa at tika at nang may magtanga nang cetro't korona.

Yaong emperador na kabalitaan ang wika: ay bun ó sabi ko'y pakinggan, ang nasa ko sana ikaw nga'y makasal at nang may magtanga nitong kaharian.

Ang nasok sa isip ni Doña Adriana ano kaya baga ang loob ni amá ang ako'y babae at batang-bata pa di makapagtanggol nitong Monarkía.

Sagot nga sa ama ang wika'y ganito namimintuho po sa balang loob mo, ang ola kay amá ipahintulot mo iyong palabasing lahat sa torneo.

At ako ang siyang makikipaglaban sa manga príncipe't kabalyerong tanan, ang balang manalo't sa aki'y maghapay siyang maghahawak nang puri kong tanga.

Napaayong tambing itong emperador sa hiling nang anak ay hindi tumutol,

ipinahayag na sa lahat nang kampón
gagawing torneo nang maipatuloy.

Sapagkat maraming nangaroong mahal
príncipe at duke at markés na tanan,
sa pangangasawa ang sadya at pakay
kay Doña Adrianang balita nang tapang.

Dito silang lahat ay nangagpaliksa
nang tapang at dahás nang isa at isa,
di na lamang anhin ay mapatuloy na
ang may kapalaran ay nang makilala.

Ano y nang dumating yaong takdang araw
sa plaza'y nagtipon tanang mangá mahal,
anang isa't isa ako ang lalaban
nagpapalaluan nang lakás at tapang.

Madla ngang príncipe nang natitipon na
ay siyang paglabas ni Doña Adriana,
ang hawak sa kamáy pika at rodela
na nakalilingas kung tingnan nang matá.

At saka nagwika kung sinong lalaban
ihanda ang lakás mangá katapangan,
kung kayo'y magahis aking malupigan
walang maghahanap niyang inyong búhay.

Sa winikang ito'y sumagót ang lahat
mahal na princesa amin pong talastas,
ang hawak mang búhay dito ay mautas
sa laróng ganito walang maghahanap.

Dito na minulan ang paghabatalla
walang makagahis sa bunying princesa,
kaya't pinagtakhan si Doña Adriana
tinatangnang pika ay dili masangá.

Ang tanáng doroon ay nangaghilakbot
lakás ni Adriana dunong na mamook,
ang mangá príncipe'y nangagdalang takot
walang makatagal sino mang humamok.

Sa lahat ay walang sinomang nanalo sa mangá príncipe sa laróng torneo, princesa Adriana siya ring tumalo at siyang nagputong nang laurel sa ulo.

Ang mangá príncipe ay nagsialis na di na napaa'am pumanaw pagdaka, sa malaking hiya na kinamtan nila ang isang babae siyang nagvictoria.

Hindi rin napilit magasawang tunay kaya n a't ang amá'y napunó nang lumbay, na bakit babae na dalawang hiraug walang malagakén nang keronang mahal.

Sapagka't hindi nãa matuluan natin nang sino ma't alin kamatayang angkin, dinatnan nang sakít ang haring butihin mabigat na damdam di ikagupiling

Ano'y kapagdaka ang hari namatáy tanang konseheros malaki ang lumbay, mangá markés, duke, kabalyerong tanan ay nagsiabuloy hanggang sa libingan.

Saka nang matapos na mailibing na ang mangá konseho nangagsipaghunta, agad ipinutong ang cetro't korona sa prinsesang bantóg kay Doña Adriana.

Ma'aki ang tuwa't mangá pagdirivaug lahat nang konseho'y pawang nagtagumbay, na sila nãang tanan nagbandog nag-alay sari-saring laróng mangá bagay-bagay.

Ang mangá konseho malaki ang tuwa emperatriz nila бага man at bata, buting magpasunod dunong mamahala sa mangá príncipe't kabalyerong madla.

Na marami naman ang nangagsidayo príncipe at duke mangá kabalyere,

isa man ay walang dumaig tumalo
at si Adriana rin ang siyang pang-ulo.

Saka nabalitaang ipinananabi
ang De'fin sa Francia na si Pantinople,
na anak nang hari dakilang principe
di umaoy sakdal nang gandang lalaki.

Gayun din sa lakás, dahás, katapangan
sa alin mang kampo'y dating kasabihan,
princesa Adriana pagdaka'y tinablán
nang isang malaking sinta't kaibigan.

Panuntan nang sinta'y pag-anhin pa baga
ulol na mistula ang siyang kapara
sa lahat nang reino'y balita't hayag na
na si Pantinople ibig na makita.

Wika nang princesa'y paanong magaling
ang pagkatantu ko nang balitang lihim,
ibig kong padalhan nang sulat ngayon din
balita nang tao matunayang tanging.

Ang nasok sa loob masamá aniya
sulat nga ang aking siyang ipadalá,
ako'y magsasadya at nang inakilala
ang mangá sabihan nang aking makita.

Siya'y nagpagawa nang isang sasakyan
din sa kapatid siya'y nagpaalam,
bilang presidente na kanyang iniwan
mamahala ngani niyong kaharian.

Nang malulan nang tanang vastamento
mangá marinero't sampu nang piloto,
pagtugpa nang reina'y kasama'y musiko
at ipinatnugot nang mangá konseho.

Kapag tulak niya siyang pagbubukas
nang enkanto niya at saka lumayag,
ang lahat nang tao'y takot ay di hamak
sa ulóg at kidlat nang pananambulat.

Ang paglayag nila'y sabihin ang tulin
ibong lumilipad ang siyang kahambing,
ilang araw lamang kaniang dinating
ang lupa nang Francia at mang'a baybayin.

Inihantong nila daong na sasakyan
at doon nagfondo sa isang sabang'an,
ang bunying princesa umahon pagkuwan
madla n'gang kasama sa daong iniwan.

At siya'y nag-isang pumasok sa korte
pananamit niya'y huwad sa lalaki,
na kahan'ga-han'ga ang dikit at buti
ang dalang sandata ay i-ang alfange.

Nang siya'y dumaan sa palasyo real,
doron ang hari't anak ay kararal,
sombbrero sa ulo'y hindi man pinugay
at siya'y lumakad na nagpatuluyan.

Ang bunying principe sabihin ang galit
pagdaka'y binunot iyong kanyang kalis,
sa harap nang ama'y ibig na umalis
ang nagdaang pusong hababuling pilit

Winlka nang ama'y maghunos dili ka
saan paroroon yaong pa'amara,
ipabahabol ko sa mang'a de guardia
nang mapagdusahan ang ginawang sala.

Tinawag ang kabo't siyang inutusan
at ipinababol ang taong nagdaan,
ang wika'y ipanbik sa palasyo real
itong si Adriana'y tikis ra naghintay.

Ang buong akala nang kanyang isip
kung si Pantinople ang siyang uusig,
lalabanan niya anomang masapit
ang mang'a balita't ibig na mabatid.

Ang kanyang talagá kung siyang paluwal
na siya'y piling bigyang kasalanan,

ang kay Pantinopleng buto'y kahit bakal
pipilitin niyang magka mungay mulay.

Ano'y nang dumating ang kabo de guardia
nagbigay nang galang at saka nagbadyá,
hari po sa iyo'y nagpapa-anyaya
sa real palasyo ay hinihintay ka.

Hindi nagsuwail at sumamang bigla
palibhasa'y iyon ang kanyang sadyá,
at ibig matanto niya't maunawa
kung бага tutoo ang mangá balita.

Ano'y nang dumating sa haring harapan
itong emperatriz nagbigay nang galang,
tinanong nang hari kung anong dahilan
sombbrero sa ulo'y hindi man pinugay.

Smagót nag-wika princesa Adriana
ito po aniya'y pagkabata ko na,
pangako ko itong di na magiiba
kahit ikalagot nang aking hininga.

Tumanong na muli ang haring marangal
kung sino ang bansag nang kanyang ngalan,
ang sagót nang reina'y ako po'y si Beltrán
isang kaba'yerong dapat pag-utusan.

At nagpakunwari na napaalam na
sa aking sasakyan ako po'y tutugpa,
ang hari mapilit nang pag-aanyaya
ayaw paalisin sapagka't oras na.

Sa pag-aanyaya ay sa kapilitan
bunving Pantinople nangakong matibay,
na kung makakain siya'y sasamahan
at ipapatnugot daong mong sasakyan.

Malaki ang tuwang kinamtan nang loob
nitong si Adriana sa ganitong sagót,
ngayon makikita at mapapanood
balita nang tao'y aking masusubok.

Ano'y nang matapos na makakain na itong emperatriz nagtuloy sa kama, bunying Pantinople ulol ang kapara naisipan niya'y pintor ay kumita.

Nang siya'y dumating may kasamang pintor dalá itong pincel at sampu nang kolor, sa tinutuluga'y doon nagpatuloy nitong arko-iris maningas na krisol.

Ani Pantinople ihuwad mo lamang sa tabas nang mukha at pangangatawan, buong pagka-ano at kiyas nang lagay magkano mang pilak kita'y uupahan.

Mayari ang usap ay ginawa nanga kanyang ipininta ang ayos nang mukha, bilin nang principe ay yariing bigla kung ito'y magising ay kahiya-hiya.

Ano pa't nayaring bigla ang larawan na natatago na nang siya'y magisnan, itong emperatriz tumanong pagkuwan pintor ay kung ano't may pincel sa kamay.

— Doon ako aniya nanggaling sa lupa at may isang muntá na ipinagawa, itong pintor nama'y napaalam nanga at kapagkaraka'y umalis na bigla.

Magising ang hari siya'y napaalam at siya'y tumugpa daong na sasakyan, at si Pantinople gumayak na naman gaganapin niya ang yaring tipanan.

At nang magkagayon ay napaalam na na napabendisyon sa kanyang amá, ay ang hari nama'y malaking balisa di nakikilala anak ay kasama.

Nagsipanaog na malaki ang lugod ang Araw at Buwan ang siyang kahandog,

ay ang hari naman sa lupa'y nanaog
may lumbay man ito'y tinago sa loob.

Sa paglakad nila y nagkakaagapay
mabubuting sabi pinaguusapan,
di kaginsa-ginsa y nangaw sa raan
at saka nawala kabalerong Beltrán.

Tikis na ginawa ang bagay na ito
ang bunying princesa siya'y inenkanto,
parang sinusutok kung baga tutoo
ang mangá sabihan ba ita nang tao.

Sabihin pa baga nang di na makita
puso niya't loob parang nagbataga,
kumulog, lumintik at nagkikidlat na
at saka umulan ng kataká-taka.

Yaong kabundukan ay pawang nagdilim
na walang makita sukat na tunguhin,
ang kay Pantinople galit ay sabihin
kabalyerong Beltrán ay hinahanap din.

Aking sinasaksi ang tapang ko't lakas
di ko tatahanan nang akong paghanap,
hanggang di makita ang lilo at sukab
kahit malibut ko buong maliwanag.

Paghanap nga niya hindi nagtatahan
ang sandata y bunot at hawak sa kamay,
kung masumpung niya ang tigre't halimaw
susunggaban niya't ipaghahampasan.

Marami pang lubha ginawang-panggulat
na mangá pagtakot nang masiglang kaayat,
ibalik ko naman sa haring marilag
hindi makakain dahilan sa anak.

Ang anak na giliw kung magunam-gunam
napagsapit baga nang kaniyang buhay,
lahat nang konseho ay pinagsabihan
lalang na ginawa kabalyerong Beltrán.

Buong kaharian ay malaking guló
nagkatipong lahat ang mga soldado,
nag-utos ang hari sa tanang konseho
ang wika y hanapin saan man patungo.

Ang soldadong dragón ay gumáyak naman
siyang mutusang lumabas sa parang,
ang príncipe nila'y hanapin saan man
na ipinagsama kabalyerong Beltrán.

Sila aipala'y biglang nag si lakad
at sinasaliksik yaong buong gubat,
sa vila't kondado doon hinahanap
nang di masunduan nag si uwing agad.

Ang bunying Adriana'y di humihiwalay
na si Pantinople alagang matibay,
ang ginawa niya'y sandaling iniwan
at siya'y tumugpa daong na sasakyan

Kapag dating niya'y nagutos pagdaka
susuhan aniya yaong isang mitsa,
kung бага may taong doon ay tumugpa
huwag babatiin at bayaang sadyá.

Inyong pabayaan na diya'y lumulan
huwag naman ninyong pakikiusapan,
itong aking billn ay inyong tandaan
ang hindi sumunod kapalit ang búhay.

Umahon na siya't kaniyang hinanap
ay si Pantinopleng sinta niya't liyag,
nang kaniyang datnan nakikipaglamas
sa león at tigre at mangá vívoras.

Mangá león, tigre tumakbong lahat na
sa pagusig niya'y manang sa makita,
banaag nang ilaw sa bandang aplaya
tumugpa na siya't tuwa'y sabihin pa.

Nang lumapit siya'y biglang natanawan
gayong laking daong iisa ang ilaw,

wala namang taong makasalitaan
sukat baga niyang mapakiusapan:

Ang nasok sa loob kung kahima't sino
may ari nang daong ay lululan ako,
kung sila'y magalit pagpapatain ko
di anong gagawin kung ako'y matalo.

Lumulan na siya na walang pang'anib
ang hawak sa kamay iyong kanyaug kalis,
nakikita niya langit nga at tubig
at ang ilaw naman pinatay pang tikis.

Bunying emperatriz ay kapagkalulan
pinatid pagdaka sinepeteng taglay,
dito minulan ang patak nang uian
ang kulóg at kidlát hindi na naghumpay.

Ang alon sa dagat ay nananambulat
sinasakyang daong ay halos mabasag,
ay si Pantinople dili man masindak
bago'y walang tao siyang makausap.

Bunying emperatriz ay tumahimik na
na si Pantinop'e wala nang pangamba,
ang enkanto niya'y niwalang halaga
gayong daming gawang sukat ikagitlá.

Ano'y nang dumating sa Antiokiang reino
agad ipinundo ang kanilang barko,
ang lahat nang tao nag si ahon di'o
wala ring makita na kahima't sino.

Sa linibot-libot doon sa sasakyan
may nakitang barka na lulutang-lutang,
lumusuñ na siya't pagdaka'y lumulan
nag inot na siyang nag-ahon sa pampang.

Nang makaahon na'y pagdaka'y lumakad
nagpatuloy siyang walang takot sindák,
sa linibut-libot nang pag-aapuhap
may nakita siya na malaking salas.

Ang salas na ito ang tinatahanan
kay Doña Adriana bagang kaharian,
na kung kaya siya'y parang walang malay
bagsik nang enkanto ang siyang may lalang.

May nabipo siya na isang lamesa
ang mangá kakanin duon nasasadya,
sa malaking gutom umupo na siya
wala namang tao siyang nakikita.

At nagbendicion siya sa ngalan nang Diyos
kumain na itong walang sindák takot,
di ko pagaanhin nang siya'y matapos
may isang ginoo na siya'y dinulog.

Naapuhap niya'y pagdaka'y tinangnan
kay Doña Adriano na kaliwang kamay,
pinipilit niyang pangalan ay turan
ibig makilala k ng siya'y si Beltrán.

Bitiwan mo ako wika ni Adriana
at ako ay siyang dati mong kasama,
nang iyong matanto ngayo'y makilala
ang retrato'y kunin iningat sa bulsa.

Ang bunying príncipe'y agad natilihan
ang retratong ingat kung ano't nalaman,
sa gayong kadilim agad nagkailaw
mukha ni Adriana ang kanyang natingnan.

Mana'y nang makita niya't mapanuod
mukha nang princesang daig pa si Venus,
natapon ang diwa't nawalan ng loob
sampung kanyang bibig di mabuka halos.

Nang araw na yaon siyang pagsasará
enkantong binuksan ni Doña Adriana,
siya nama'y agad na napakilala
sa príncipeng hantog sa reino nang Francia.

At si Pantinople lumuhod pagkuan
nang pamimintuho at galang na taglay,

sa gayong karikta't gandang napagmasdan
na sa kagandahan nang princesang mahal.

Wika ni Adriana tindig na't pagbuhat
upo na sa silla at kita'y magusap,
nang iyong matan o ngayo't matalastas
ang pagparoon ko't mangá paglalayag.

Sapagka't balita ang lakás mo't tapang
sa alin mang kampo ika'y kabantugan,
sulat na despacho tika kang padalhan
aking itinigi at may kaiwagan.

Ipinagayak ko ang barko pagdaka
at kapagkahanda ay ako'y tumugpa,
katulinan namin canhi nga sa sinta
ang amin: tinungo ang reino nang Francia.

At sa katulinan nang aming sasakyan
palibhasa'y sinta ang siyang may akay,
ang pagkaibig ko'y makita ka lamang
dahilan sa sabing mangá balitaan

Principeng marikit yamang tanto ko na
balita nang tao'y aking natalus na,
yaring katawan ko ay natatalaga
sa iyo at sampo nitong monarkiya.

Sumagót pagdaka ang principeng mahal
bunying emperatriz na iginagalang,
di kinabahagya kung may karampatan
sa kinaantang dusa ay magiginhawahan.

Anang emperatriz batid ko't talastas
ang lahat nang iyong pinagdaanang hirap,
kaya ang bihis ko na iginagawad
tapat na pagliyang kamtan mong liwanag

Salamat o reina sa iyong sanghaya
ani Pantinople, at yaring dalita,
ay habalinhan mo nang lubos na tuwa
na sa aking puso'y tantong matatala.

Malaon nang oras na pagpapanayam
itong emperatriz agad napaalam,
kung baga't mangyari magpahinga lamang
bilin ko sa iyo huwag malimutan.

Biling ko príncipe kung maiinip ka
at ako'y malaon sa pagpapahinga,
makiyat ka sa torre sa kay Doña Juana
na aking kapaid mabuoying infanta.

Huwag pahamak n na ako'y gisingin
at ang pabellon ko'y huwag papasukin,
bilin ko príncipe baka mo limutin
pag-ibig sa iyo nang hindi magmaliw.

Nang makapaalam siya'y umalis na
at siya'y nahiga sa kaniyang celda,
bunying Pantinople nupo na sa silya
di pa nalalaon siya'y nabalisa.

Tumndig pagdaka sa torre umakiyat
sa kay Doña Juana ay nakipagusap.
di naman na'aon at nanaog agad
kay Doña Adriana'y di ibig malingat.

Makapanaog na'y hindi mapalagay
dapuwa't ang bilin di nalilimutan,
ay ang nanaig din yaong kaibigán
mukha ni Adriana'y ibig na matingnan.

Sa gayon nang gayon hindi na matiis
lumapit sa kuwarto't pabe'yo'y linilis,
ang mukha man lamang ibig na masilip
siyang pagkagising niyong emperatriz.

Kagalitang dala'y hindi hamak-hamak
ang kahalimbawa'y bulkang umaalab,
ang buong palaso balos na masilab
di na nagunita ang dinaanang hirap.

Ang bunying príncipe hindi makagalaw
baga man at sadya sa lakás at tapang,

ang nananaig din yaong kaibigán
bakit at tunay nãa niyang kasalanan.

Tumawag pagdaka itong emperatriz
nang mangã de guardia at ipinarakip,
doon sa kabildo ay ipinapiit
at pinatasahan nang kanin at tubig.

Ang sentencia niya'y niyari pagdaka
mangã konseho nãa ay pinapagfirma,
pugutin ang ulo sa gitna nang plaza
siyang karusahan na sa kanyang sala.

Sabihin pa baga ang pagkakagulo
mangã markés, konde't iba pang ginoo,
dumulog sa reina at nag-aapelo
nag-aamo-among sentencia'y mabago.

Lalo ang infanta nasi Doña Juana
ang kamukha'y baba ang luha sa matá
aniya'y kaka ko ako ang may sala.
at inutusan ko siya'y manaog na.

Ang sagot at wika ni Adriana naman
di naniniwala sa sabi mo't saysay,
na kung nakita ko na kasama'y ikaw
disin wala sanang ligalig liganggam.

Sagot na wika ay ni Doña Juana
sa lagay kong yari magdalang habag ka,
at sa puyat pagal nã pagpasa Francia
nang si Pantinople ay iyong kinita.

Di baga pahayag wika mo sa akin
nang kayo'y pumundo at dito'y dumating
kung si Pantinople ay datnan nang liping
di mo pahihipan kahima't sa hangin.

Bakit baga ngayon ay hinatulan mo
at si Pantinople puputlan nã ulo,
yaon baga kaka ang pagmamahal mo
manong mahabag ka't sentencia'y mabao.

Sagot ni Adriana ang aking hinayang malaki at labis sa aking katawan, kasabay ang luhang sa matá'y bumukal kristal manding pili at mutyang makinang.

Ang bagay na iyan magpapatawad ka di ko masusunod ang pita mo't ola, at kung ang hatol ko ay sisirain pa kitang magkapatid wala nang halaga.

Magtiis ka bunso at ako'y gayon din ang Diyos na Poon ang siyang tawagin huwag mo na lamang ipilit sa akin ang yaring hatol ko'y iyong sisirain.

Sumagot nagwika ay si Doña Juana. diyata baga kaka'y di na magiiba, ang hingi ko lamang ngayong inuola huwag nang pugutan sa gitna ng plaza.

At kung baga siya diyan ay pugutan ay ako ang siyang unang mararamay, na sa Isla Blanca ipadalang buhay matay sa kaniya ang tigre't halimaw.

Markes mangá duke nama'y nagsiluhod mangá luha nila ang kamukha'y agos, magdalita ka po at ipahintulot matay sa kaniya ang lahat nang hayop.

Hindi na kinibo't ang winika lamang ipadalang bigla't nangdi ko matingnan, nagtindig pagdaka nasok nagtuluyan sa kaniyang celda na dating tahanan.

Ang infanta nama'y nanaog pagdaka at si Pantinople pinaroonan niya, kaniyang sinabi ang yaring sentencia ikaw'y desterrado ay sa Isla Blanca.

Nang kay Pantinople bagang matalastas hatol sa kaniya at sentensiang gawad,

nanaghoy na lamang ang winika'y palad
saan pa hahangga ang dalta't hirap.

Umano'y sapagka't siya niyang ibig
kung ikapapawi ay nang kaniyang galit,
sang libong buhay ko'y paminsang maalis
siyang hatol niya'y aking tinitiiis.

Aba tayo na po kung kahima't saan
ang kaniyang hatol na pagparusahan,
wika nang infanta'y maparco ka man
sa bagsik nang Diyos di ka mamamatay.

Maparoon la mas huwag kang manganib
ang hayop nga doon sakdal nang babangis,
sa Diyos na Poon doon ka manalig
pagdating mo doo'y luluhod na pilit.

At itong singsing ko ay siya mong kunin
ha iba ni ina't pamana sa akin,
pagkakita nito'y luluhod na tambing
ang lahat nang hayop utos mo'y susundin.

Inabot pagdaka't siya nang pagtugpa
paglulan sa barko'y naraghoy pagdaka,
ito ang winika aro'y paalam na
paalam, paalam, Doña Adriana.

Paalam Adriana na sinte ko't buhay
ang iyong sentensia di ko sinusuway,
kung doo'y matapos yaring aking buhay
ay mawawala na ang galit mong tangan.

Ako'y paalam na, paalam infanta
idalangin mo rin sa Virgen Maria,
at aro'y mabuhay na mas-uli sa
matuntungang muli itong Anticquia.

Tumulak na agad daong na sasakian
at si Doña Juana umalis na naman,
reirong Anticquia ay pinatabingan
nang manga damasko't iba't ibang kulay.

Ipagparito ko't aking ipagbalik
kay Dona Adriana buhay na nasapit,
arao, gabi'y walang tahan nang pagtangis
kung ma-ala-ala itong napagsapit.

Kadalamharian sabihin pa bago
ang magkaibigan mawala sa mata,
dangang kasalana'y nagpakaratay na
sa kay Pantinople ay dumamay siya.

Nasaan aniya ang aking hinanap
pinagkapaguran nang linayag-layag,
nasaan ang aking inauwing haplas
kabanguhan niya'y humahalimuyak.

At nasaan ang aking lalaking maganda
na si Pantinopleng kinuha sa amá,
di nagdamdam takot munti mang pangamba
gayong kahirapan bago ko nakita.

Ito'y isa ko pang ikinalulunod
sa kay Pantinople na sinta ko't irog,
sa yering hatol ko ay umalinsunod
bago'y buhay niya siyang matatapos.

Ay bago sa aking mangga pagkadamdám
ito mang Antioquia kahit mag-ubos man,
ay si Pantinople di makakayanan
at saka sumunod niyong kahatulan.

Kahit sa sang mundo ay ako'y naglibot
at aking ubusing pugulin ang pagod,
ang gayong lalaki di na matatalos
bunying si Adonis alangan pa't-kaPOS.

Na kunz ako sana'y nag-isip nagbulay
at di nabulales dalang kagalitan,
disin wala sanang ako'y pagsisihan
ang nag-aape'o'y aking pinakinggan:

Ipagparito ko't ipagbalik dini
nasapit nang buhay ay ni Pantinople,

nang sa Isla Blanca nang dumatal yari
sinalubong siya manga leo't tigre.

Sampo nang halimaw tanang leopadra
at nagsisilipad na manga vibora,
may virtud na singsing ay kapagkakita
aalis na bigla't magsisilayo na.

Ang lahat nang taong lulan nang sasakian
malaki ang takot at kapanganiban,
agad nagsi-alis silang nagbiglaan
at si Pantinople kanilang iniwan.

Tanang hayop doon na sa Isla Blanca
pawang nagsiluhod humalik sa paá,
ang pamimintuho at galang na sadya
at sa pagka hari na kinikilala.

Doon nanga siya nakisalamuha
sa maraming león na nagsisigala,
palibhasa'y hari nangangayupapa
ang balang mawika'y hindi masisira.

Mana'y pag-aanhin nang humabang oraw
sa naturang Isla niyong pagkatahan,
masukal ang loob na di ano lamang
bakit walang taong makasalitaan.

Ang nasok sa loob sumalaala
kahit mabuhay man ay walang halaga,
agad inihagis ang tangang espada
linagpakang lupa ay di man nakita.

Lisanin ko muna itong pagkatahan
nang bunying prinsipeng balita nang tapang,
na sa Isla Blanca mahaba nang araw
ang maraming hayop siyang kaulayao.

Parang kahingian kung ga mangyayari
kayong nakikinig sa kay Pantinople,
tapunan nang awa maging saludable
ako'y painomin nang gatas nang tigre

Manga kamahalan yamang nangyari na
ako'y di hiniya nang aking importa,
may lugar na yatang aking itu oy na
noticiang himala doon sa gaceta.

Sa Turkiyang reino ay nagkasoceso
himalang pakita nang Diyos sa tao,
ito'y pinagtakhan ng maraming turko
sampung manga sultan ay nangagkagulo.

Nang isang tanghaling nasa sa lamesa
itong emperador mabunying monarka,
at kasalo niya anak na princesa
sila'y nahulugan nang isang espada.

Bunying emperador parang natilihan
espadang nahulog ay kung galing saan,
na naleletrero ay sa bainang tunay
na kung basahin mo'y ganito ang saysay.

Na ang pagkabasa sa letrero бага
at kung tuturingan ang laman ng letra,
wika'y Pantinople hinihintay kita
dini sa imperio ay nang gran Turkiya.

Bagama'y masama yaong kaniyang loob
espada'y tinangnan at kaniyang dinampot,
gayong pagsasakit ay hindi mabunot
lalo pang sumukal itong kaniyang loob.

Yaong manga piling bantog sa Turkiya
tanang manga sultan ang sabi at badya,
nangag tulong-tulong nuot nang espada
ay hindi nahugot doon nga sa baina.

Nangag hunta sila't pinagkayarian
mag-gayak nang hukbo't hanapin saan man,
ngalang Pantinople na sa baina'y saysay
at ang emparador ang mag-gegeneral.

Bunduk kaparangan ay ginalang lahat
hindi nagtatahan nang manga paghanap.

itigil ko munat aking ipahayag
ay si Pantinople naug pagkawakawak.

Mula nang dumating ay sa Isla Blanca
pagkatahan doong mahabang araw na,
bakit sa kakanin siya nga'y wala na
bastamentong baon niya'y naubos na.

Diwa'y talaga rin nang Diyos sa langit
na may isang bathe na papawid pawid,
halos matayo pa'y linaigo'y na pilit
lumulan sa bathel sa pulo'y umalis.

Yaong bathel naman walang kasangkapan
timba man ó gaod walang masunggan,
nang mapalao't na'y ang hangiy sumasal
lalaki nang alon ay kahambal-hambal.

Sinasakyang bathel anong mararating
sa gayong da uyong at lakas nang hangin,
di makapaaganlong di anong gagawin
sa dili kawasa'y siya'y lumubog din.

Nang lumubog siya'y dito na naghirap
bakit naguguton sa tubig ay babad,
ang manga mata pa'y hindi maimulat
sa lakas nang simpok nang alon sa dagat

Dito na naghoy nang kahambal-hambal
bunying Pantinople balita nang tapang,
ang winika niva ito'y katapusan
reinang enperatriz nitong aking buhay.

Tapus na princesa picarusahan mo
abang Pantinopleng kinagalitan mo,
na di nagape'o't s'munod sa iyo
sa yaring hatol mo't sentensiang bigay mo.

Dagang pagsunod ko sa syong nawika
ang yaring hatol mo'y di ibig masira,
mamataw man ako'y ikinatutuwa
at kalooban mo ang pagdadalita,

O bunying princess na sinta't buhay ko
aba Doña Juanang parang kapatid ko,
idalangin mo rin ang abang buhay ko
sa Diyos na Hari't Virgen masaklolo.

Dangang pagsuod ko sa kasi ko't sinta
di ibig masira ang nawika niya,
kung ako'y tumanggi baga sa kaniya
gasino sa akin ang reinong Antioquia.

Nguni Pantinople pagtiis pagtatal
ang Diyos na Poon ang may kalooban,
magunits mo rin Adriana kong buhay
ang hirap kong ito'y sa sinta dahilán.

O Doña Adriana ikaw nga'y mahabag
dini sa lagay ko't narating nang palad,
bakit nagugutom sa tubig pa'y babad
dini sa malawak at gitna nang digat.

Siya'y tumawag na't tulo'y nanalangin
sa Diyos na ara at sa inang Virgen,
kaluluwa't buhay niya'y inihain
sa gayong masapit at kaniyong narating.

Talaga nga't awa nang Diyos na ama
may dalawang turkong mamamalakaya,
nangag si palaot at sila'y kikita
nang ikabubuhay ang nasang talaga.

Kapagkapalaot kanilang natanaw
vaong isang tao na lulutong lutang,
pagdeka'y lumapit sila at tiningnan
nang makita'y buhay siagip pagkuwan.

Inauwi nila't pinaghinas-h mas
nang dalawang moro ang kanilang bihar,
sa gumaling galing siya'y makalaked
ó baka magtanan binilanggong agad.

Nang mabilanggo na siyang i'ang araw
at masauli na lakas nang katawan

iginiba niya yaong bilangguan
pinagmunglay-munglay ang rejas na bakal.

Manang sa alkaide'y ito'y matalastas
lumabas na siya't agad siniyasat,
hinampas sa ulo namatay na agad
yaong manga turko'y lumabas na lahat.

Pinagtalukupan niyong karamihan
wala naman siyang armas na ilaban,
ang kanyang nakuha ang rehas na bakal
karamihang turko ay pinagpapatay.

Ano'y nang makita nang princesa siya
na maraming turko't patáy nagkalat na,
sukat na aniya binyagang masigla
ako ang princesa galit mo'y tigil na.

Nang mapayapa na ang malaking gulo
at mailibing na ang patáy na móro,
tinawag na siyang manhik sa palasyo
at nang makilala na kung siya'y sino.

Sumama na siyang walang kibo't imik
sa torreng tahanan nagtuloy pumanhik,
malaking pag-irag at manga pag-ibig
sa kay Pantinopleng kabutiha't dikit.

Princesa Celima ay malaking sinta
doon na tumahan sa reinong Turkia,
tuloy sasabihin sa kanyang amá
sundi't talimahin balang gusto't pita.

Sa gayong kalaking loob na patanaw
ay si Pantinople ay d' mabilingan,
ang ibig din niya'y malis at magtanan
mukha ni Adriana'y ibig na matignan.

Kalakang pag-ibig princesa Celima
sa kay Pantinople katapanga't sigla,
espadang nahulog ay ipinakita
na pinsingatan niyaong kanyang amá.

Nang makita ito tuwa'y di mamagkano ay ni Pantinople matapang na tao, doon sa baina'y kanyang napagsino nalilimbag бага n'galañ niya rito.

Ani Pantinople kahit magalit man kukunin kong pilit anomang karatnan, wika ni Celima ay iyong bitwan ito'y sa amá kong pinaiingat.

Nang ayaw ibigay nagp-gibik agad sa kanyang torre sigaw nga'y malakás, yaong manga bantay pumanhik na lahat ang princesa nila ay ginikbang kagiat.

Siyang paglalamas nang kagikla-gikla pagpapamuukan nila't pagbabaka, nagkalat sa raan ang patáy na iba at si Pantinople ay hindi makaya.

Anopa't ang turko ay walang nagawa pawang nagsihabol sa labas nang kuta, at lalong wara ni ang napatay pa nga na si Pantinople ay di masansala.

Nangag si uwi na ang natirang buhay at si Pantinople ay di makayanan, loob ni Celima ay hindi malagay dahil sa espadang nakuha't naagaw.

Princesa Celima'y sumulat pagdaka sa manga korreo ay ipinadala, at nang matalastas nang kaniyang ama yaong pagkaagaw ingat na espada.

Itigil ko muna ang padalang sulat ang hukbo nang ama'y siyang ipahayag, hindi nagtatahan nang manga paghanap sa kay Pantinople balita nang lakas.

Ay ang naisipan nang gran sultan бага sila'y napatungo sa reinong Antioquia,

pagka't may torneo sa gitna nang plaza
ang manga principe't kabalyerong iba.

Nang dumating doon sa Antioquiang bayan
itong emperador na aking tinuran,
kay Doña Adriana sabing bintiwan
tunay kong asawa balang magtagumpay.

At tuloy winika nang manga konsehos
sa pagtotorneo huwag nang lumahok,
itong emperatriz naman ay sumunod
sa ganoong bagay ay napahinuhod.

Buongang akala nitong emperador
ay si Pantinople pilit paroroon,
kaya ang armada doon inihantong
upang masagupa at doon masampung.

Ano'y nang dumating yaong takdang araw
gagawing torneo na ipaluluwal,
plaza nang Antioquia ay pinatabingan
manga kolgadurang iba't ibang kulay.

Dito na dumating at nagsilabas sa
ang tanang principe't kabalyerong iba,
nagsisipagningas turbante't rodela
na nakasisilaw sa titinging mata.

Nangagsiluk'ok na sila at humanay
sampung emperador doroc't kareral
at si Pantinople ay dumating naman
sa taasang doroon nagbigay nang galang.

At tuloy nagwika kung ipahintulot
sa larong torneo siya'y makilahok,
anang emperador aking pahintulot
sa naturang silya ikaw ay lumuklok.

Dumulog na siya sa luklukang silya
at bago naupo ay nagkortesiya,
nakilalang arad ay ni Doña Juana
arad ibinulong sa kapatid niya.

Ganito ang wikang kaniyang tinuran
kaka, kung ibig mo'y kita'y pagbugtungan,
ang Araw aniya na pinaglahuan
ngayon ay nag-uli at bagong sumilang.

Nang kay Adrianang matanto't matatap
na si Pantinopleng sinta niya't liyag,
malaki ang tuwang hindi hamak-hamak
gayon din ang sayang kinamtan nang palad

Umurdean pagdaka itong emperador
gagawing torneo nang malpa'uloy,
magpakita kayo manga inyong dunong
ang unang lumabas itong emperador

Ang manga principe ay di makatagal
na sa emperador nang pakikigayam,
ang kahalimbawa ang tigre't halimaw
halos na pagsililn nang pakikilaban.

Sa gayong karami walang tumagal na
nang sa emperador lakas tapang niya,
agad nang nag-wika na kung mayroon pa
ay lumabas dito at hintay ko sila,

Nang kay Pantinople iyon ay meringig
pagdaka'y siniglan nang malaking gali't.
Ilong emperador palalo't balawis
linusob pagdaka sa malaking gali't.

Itong Pantinople ang siyang lumabas
nagpahinga muna't nagbago nang lakas,
at tuloy nag-wika principeng marilag
magpakatatag ka't ikaw ay mag-ingat.

Ang kay Pantinopleng sagot sa kaniya
hunying emperador magpakatatag ka,
ako'y di kaparis at huwag ipara
sa manga principeng kalaban mong una.

Paglalapit nila'y agad nagsalubong
ang tigre't halimaw ang siyang kautol.

manga pika nila ay nabali doon
at ang emperador narimdim nga tuloy.

Nangag si pagburot sila nang espada
at nagsipag-alab ang gelit na dala,
buning emperador niyong mahina na
agad dinatuhan nang manfa kasama.

Sampu nang iba pang nangaroong sultan
walang nakatagal na isa man lamang,
pawang nagsiurong at nahintakutan
sa kay Pantinoplang lakas katapangan.

Siya nang pashiyaw nang viva victoria
kalahat lahatang taga Antioquia,
itong emperador at manga kasama
pawang nagsi-alis at naghabala pa.

Anang emperatriz sa kampo'y sinaysay
itong larong ito'y atin nang itahan,
ang manga soldado ay tinipong tanan
at habulin natin-iyong nagsi tanan.

Ako ang general ngayon na lalabas
at sa emperador ay makikipaglamas,
ani Pantinople huwag mabagabag
narito ang lingkod at dati sa hirap.

Ano pa't di nayag nagpilit sumama
itong emperatriz si Doña Adriana,
inilaked nang ejército nila
iniwawasiwas ang datang bandera.

Yaong tanang musiko ay nangagsasaliw
kasabay ang tambor piano at klarin,
lakid nang soldado nagtatakbo mandin
at ang kamatayan di pinaninimdim.

Nang mag'talapat na ang dalawang hukbo
kamukha'y buha'gin ang dami nang tao,
ano'y sa matanaw ang mangakristiyano
nangangahig mandin ang kamukhay aso.

At nang magkalapit ay nangaghamok na itong emperatriz siyang nangunguna, bulalakaw mandin ang siyang kapara pagpatay nang moro ay kagikla-gikla.

Si Paatinople nga ay gayun din naman ang balang matungo ay nangahahawan, bumaha nang dugó yaong kabu-dukan magkabi kabila nagkalat ang patáy.

Saka ang ginawa niyaong manga moro nagdalawang parte ang kanilang hukbó, emperador nila y iniwan sa kampo ang iba'y nagtuloy nasok sa imperyo.

Nang ito'y matanto nitong emperatriz ay si Pantinople pinauwing tikis, ang winika niya'y habu'ing magpilit yaong manga turkos na lilo't balawis.

Ay si Pantinople agad nuwi naman any kamukha'y hangin niyong katulinan, nang datnan ang moro'y nagsisalakay ang kuta't muralya'y siyang inasagaw.

Sampu nang infanta na si Doña Juana binihag nang moro at siya'y kinuha, buting kapalaran niya'y inabot pa ay ni Pantinopleng katapanga'y sadyá.

Dito'y pinagsiya katapanga'y lakás ay ni Pantinople sa pakikilamas, iyong manga turko'y nagsitakbong lahat ang natrang buháy ay pawang binihag.

Nang magkahinusay ay agad nagbalik at pinaninindim iyong emperatriz, ay si Doña Juana'y sumamang nagpilit at ibig makita ang sintang kapatid.

Dumating nga sila'y napapayapa na at ang emporador ay sumusuko na,

ano'y nang makita ay si Doña Juana
nag-alab ang puso ni Doña Adriana.

Siniglan nang isang kapanibughuan
dahil sa malaking dalang kaibigán,
wika'y ayo Diyos kasama mo iyan
bakit nakarating dito at naglakbay.

Ang kay Pantinopleng sagót sa kanya
maghinahon ka po ó Doña Adriana,
ito'y di ko sadya na ipinagsama
sa kamay nang moro doon ko kinuha.

Sapagka nang ako'y pumasok sa reino
kastilyo't muralya naagaw nang moro,
siyang pag-aalab nang dalang galit ko
ay aking pinatáy ang lahat nang turko.

Matapus ang gulo niyong kaharian
nang mapayapa na at magkahinusay,
nasok sa loob ko kita'y pagbalikan
sinama na siya makita ka lamang.

Kaya ang wisa ko ikaw ma'y may galit
kristal na dibdib mo'y dampiang tahimik,
aling-alang na po pahrap mo't sakit
sa yari mong hatol manga pagkaamis.

Poong mapag-ampon ang bahala'y ikaw
yamang na sa iyo ang kapangyarihan,
ipapatay mo man ay di sumusuway
dati mo nang tanto yaring kalooban.

Mana'y nang maringig nitong emperatriz
manga kahirapan nang sinta at ibis,
parang winaswasan ang kaniyang dibdib
manga kagalitan ay parang pinahid.

Pagdaka'y dinuló; at kinawit niya
ang kanang kamay ko'y sa iyo talagá,
pagtindig na Marteng aliw at ginhawa
nagbata't nagtiis nang aking parusa.

Ani Pantinople princesang poon ko
tabi't aabutin mahal na kamay mo,
parang di nagdamlam yaring katawan ko
sa diinaanang hirap nangyaring hatol mo.

Diaggin mo't nang ako'y doroon sa Isla
sa yaring hatol mong aking tinalima,
manga hayop doon nang ako'y makita
pawang nagsisuko silang para para.

Manga nagpupuri sila't gumagalang
sa aking pagdating doon at pagdatil,
aking inihagis naman kapagkuwan
espadang dalá ko at hawak sa kamay

Nagtaka ang aking puso't alwala
biglang pagkahagis nang aking espada,
nasor sa loob ko ito'y talaga na
nang Diyos na Poon sa langit na gloria.

Pagtahan ko doon kung ilang nang buwan
ubós na ang aking bastamentong taglay,
talagá nang Diyos ako'y may natanaw
isang bathel baga na lulutang-lutang.

Kapagkatanaw ko malayo-layo pa
ako ay lumusong at nilangoy ko na,
nang ako'y lumulan ay walang makita
timón man ó gaod mahawakan baga.

Nang malulan ako pagdaka'y unuró
ang hangin at ulán ay katakot-takot,
malaking misterio talagá nang Diyos
sinasakiyang bathel agad na lumubog.

Sa malubog ako'y anong masasapit
taong pagugutom mababad sa tubig,
inihain ko na sa Diyos sa langit
kaluluwa't búhay sa gayong nasapit.

Dito na nanaghoy ako't tumawag na
hamingi nang awa sa Diyos na Amá,

saka ko sinambit ngalan mong Adriana
at gayon din naman ay si Doña Juana.

Sa tinaghoy-taghoy, dinaing daing ko
sa yaring parusa sa akin'y bigay mo,
ay kaalam alam may dalawang turko
na siyang sumagip at binihag ako.

Tuloy pag ginapos ako't tinalian
niyong mangga morong lilo at sukaban,
bakit nangangawit ang dalawang kamay
tuloy inauwi sa Turquiang bayan.

P.nag himas-himas ilang araw nila
nang makalakad na ay binilanggo pa,
baka raw magtanan ang akala nila
ako sa Turqula umalis na sadya.

Nang mabilanggo na akong ilang linggo
na-uli sa dati ang lakas, tapang ko,
aking natsipan ay iginiba ko
ang rehas na bakal at kárcel na bató.

Nang magiba ko ako'y lumabas na
yaong alkaide humabol pagdaka,
ulo'y hinampas ko nang hawak na reha
uta ay sumabog namatay pagdaka.

M na'y nang makita niyong kasamahan
karamhong tao'y lumabas pagkuwan,
at ako'y kanilang pinagtutulungan
napatay ko sila't bihira ang buháy.

Manang sa makita princesa Celima
nagkalat ang patáy nang soldado niya,
ako ay dinulog pinapanhik bago
patawarin ko raw ang soldado niya.

Siyang pagkawala nang dalá kong galit
dahil kay Celima mangga pamamanhik,
ako ay inanyayahang sa torre ay manhik
sumunod din ako sa pita niya't ibig.

Pagka kita niya't ako'y naroon na madla ang arugá sa aki'y anyaya, ako'y inaamong doon na matira hindi nabalino puso't loob бага.

Nang ako'y aayaw sa kaniy'y pumayag sa mauga arugá, anyaya't hikayat, ginawa'y kinuha't kaniyang ilinabas espadang pangat amá niyang liyag.

Kapagkakita ko'y nakilala ito palithasa'y akin at dating ari ko, lalo nang makita at mapagmalas ko na naleletrero gayak na ngalan ko.

Nang hinihingi ko'y aayaw ibigay sa amá raw niyang pinatugatan, ay aking sinaklót at biglang inagaw agad nagpagibik sa soldadong bantay.

Dumulog pagdaka tanang de la guardia at agad ginikban kanilang princesa, hinusob na ako't hinandulong nila napatay kong lahat at walang natira.

Siya kong pag-alis sa Turkiyang kalakhan tinungo kong agad ang Antioquia naman, nang ako'y dumating gayak nanga't taan torneo sa plaza handa nangang tanan.

O Doña Adriana na sinta't búhay ko ito ang nasapit pagsuod sa iyo, talagang kakamtan ang kamahalan mo at ako'y buháy pang naharap sa iyo.

Ang sa kay Adrianang sagot sa kanya mahal na príncipe sa sabi mo't ola, ay may isang sabing natandaan ko pa ang atáy ko't puso'y ginulo't balisa.

Ganito ang sabing aking natandaan espada aniya ay tangen sa kamay,

nang sa Isla Blanca ay doroon ikaw
iyong inihagis kung saan dumatal.

At nang dumating ka dito sa Turquia
nakilalang agad sa bunying princesa,
ano't ang sabi mo anaki'y pábula
talinghaga mandin na kataka-taka.

Sa kay Pantinop'eng sagot nga ay lito
mahal na princesa yaon po'y totoo,
ikinamamangha nang puso't loob mo,
ang hiwagang iyon kung anong misterio.

Pag-uusap nila ay napapakinggan
niyong emperador sa Turkiang bayan,
tantong nagtataka sa sabing tuturan
sa kay Pantinop'e manga pagsasaysay.

Buaying emperador napasintabi na
nag-uusap sila'y sumagot pagdaka,
baga man po't bihag nang mahal na reina
ako'y pasagutin kung ga loob niya.

Kay Doña Adrianang sagot ay ganito
bunying emperador tuloy ang sabi mo,
anang Gran Sultan ngayon ay dinggin mo
makinig po't aking tuturan sa inyo.

Nang isang tanghali ako'y kumakain
sa real palasyo sa lamesang tambing,
tanang grandes dute ay kasalo namih
sampu ni Cellina princessang butihin.

Di kaginsa ginsa kami'y nahulugan
nang isang espada na kung galing saan,
dinampot kong bigla at aking tinangnan
may letrerong gintó na nagsis'kinang.

Nang aking basahin ang gintong letrero
wika'y Pantinop'le hintin kita dito,
na huwag maliban tambing ganapin mo
dini sa kalak-hang imperio nang Turko.

Samá nang loob ko'y aking iningatan
sa aking nabasang sa puso ko'y subiyang,
ang ipinag alab nang galit kong tangan
ay hindi mabunot at kung anong bagay.

Sampung manga Sultán ay nagsi tulorg na
nang pagbunot namin doon sa espada,
ay hindi mahugot at kung ano baga
dito na nag alab ang galit kong dalá.

Ang aking nabanta't naisip-isipan
ang isang armada'y igayak pagkuwan,
at aking hanapin na kahima't saan
pagnasumpungan ko'y bihagin kong tunay.

Nang maigayak na aming ejército
walang kabilangan ang samang soldado,
lumakad na kami hinanap na dito
mabunying príncipe ang kamahalan mo.

Sa aming paghanap di ka masumpungan
at ikaw po pala'y na sa kahlrapan,
di kaginsa ginsa ay nabalitaan
plazang Antioquia may torneong laan.

Nang matanto namin ang bagay na ito
dalang ejército'y doon itaungo,
nang dumating doon pinaalok lok ako
siya pong pagdating príncipeng giliw mo.

Sa mawika ito parang binubuhát
si Doña Adriana nang pakikimatyang,
at lab s nang tuwang sa puso'y iningat
sa kay Pantinopleng sinta niya't liyag.

Pag-uusap nila dumating pagdaka
ang padalang sulat princesa Celima,
bunying emperador ay kapagkabasa
ay naniwala na sa narinig niya.

Ang billa sa sulat ang wika'y ganito
amang emperador na panginoon ko,

na kung mangyayari magbalik na kayo
at puksa nang lahat ang ating soldado.

At si Pantinopleang inyong hinahanap
ang dalawang sulta'y siyang nakabihag,
ang loob nang kárcel biglang iniwalat
binali't minunglay ang bakal na rehas.

Na ang ginawa pa nang llo't sukaban
ay nang maubos na ang tao'y mapatay,
umakyat sa torre't ako'y linooban
espadang may letra'y kanyang inagaw.

Kapagkaabot ko ay binasang agad
ang manga palamen ay nang matalastas,
nang matanto niya't kanyang matatap
ang tuwa nang puso ay di hamak-hamak.

Ano'y sa matanto ang ganoong bagay
malaki ang tuwang kanyang kinamtan,
at ang emperador biha'y nyang Sultan
agad pinauwi sa kanyang bayan.

Nagpasalamat nga at sila'y nalis na
itoang emperador umuwi sa Turkiya,
at si Pantinople't ni Doña Adriana
tuloy napakasal ay silang dalawa.

At sa pagkakasal agad pinutungan
nang korona't cetro niyong imperyal,
sa buong Antioquia nagsayá't nagdiwang
at ang lahat niyang nangasasakupan.

Sari-saring laró ay ipinalabas
iyong buong reino tuwa'y dili hamak,
ang matanda't bata'y nagpapasalamat
na sa haring bagong nagdaan nang hirap.

Di ko pag-aanhin ay nang matapos na
manga katuwaang inihandóg nila,
ay si Pantinople agad nabalisa
na naala-ala ay ang kanyang ama.

Kaya ang wika ko ó sinta ko't kasi
bunying emperatriz esposang umiwi,
pahintulutan nga nang dengal mo't buti
pakialaman ko amang nagkandili.

Malaon nang araw na aking naiwan
itong aking amang kabutong magulang,
hindi ko matanto kung patáy ó buháy
ay siyang ibig ko na pakialaman.

Bakin doo'y walang ibang heredero
na sukat magmana nang korona't cetro,
at baka patáy na ang haring amá ko
pagdating ko roon ay malaking guló.

Wika ni Adriana kung gayon aniya
mag-gayak nang daong at ako'y sasama,
manga vastamento'y ilulan pagdaka
bukas ay aalis na walang pagsala.

Ano'y sa mahanda lumulan nang tambing
kanilang sasakyan ay ipinalaot din,
sabihin ang tulin ibon ang kahambing
ayon at pataugot sila nga sa hangin.

Sabihin pa baga manga katulinan
itong mag-azawaug pasa sa bienan,
ang paglakad nila'y di lumaong araw.
aplaya nang Francia kanilang nasabang.

Daong nang mapundo'y sabihin pa baga
agad sinusuhan kanyon sa muralya,
nang sa kastilyanong matanto pagdaka
na si Pantinople sampu nang asawa.

Baga man ang hari palaging may sakit
at di makabangon sa hihigang banig,
ngalang Pantinople nang siyang masambit
nagbangon pagdaka't kanilyang sinilip.

At tuloy nag-utos ay sa de la guardia
ang lahat nang kanyon doon sa muralya.

pagsusuhang lahat ay nang artilyeria
pagpapasalamat sa pagdating niya.

Yuong kumandante ay nag-utos naman
iyon pagtipunin ang lahat nang mahal,
mangagsisalubong hanigang sa doongan
maghindog nang sayat manga katuwaan

At pawang tabingan lansangang lahat na
nang mang damasko't sari saring tela,
tanang yayapakan latagang lahat na
sari saring rubi manga esmeralda.

Taan ngang konseho'y nag-ubos na lahat
pawang sinalubong tuwa'y dili hamak,
pagpupuri nila't pagpapasalamat
sa principe bagang laong nawakawak.

Nang umahon sila'y nagkakaagapay
ang kahalimbawa ang araw at buwan,
di magtagiitan doon sa lansangan
mukha ni Adriana'y hindi matitigan.

Sila nga'y mapanhi sa real palacio
itong mag-asawa'y lumuhod na dito,
si Adriana nama'y uning sinapupo
ni akap nang haring bunying soberano.

Tuloy inaupo sa lakiokang silya
at si Pantinople niyaka padaka,
kasabay nalaglag ang luha sa mata
ang tuwa nang puso'y walang makapara.

Anopa't nagsiksik sa palacio real
ang lahat nang grandes pawang nagkapisan,
sila'y para parang nangatitilihan
mukha ni Adriana niyong karikitan.

Siyam na araw nga ang flestang sinawa
ang reino nang Francia malaki ang tuwa,
pawan naysasaya matanda at bata
sari saring lero alay nilang madla.

At tuloy sinabi sa ama't sinaysay
buhay na nasapit niya't dinaanan,
ang tanang dorooong manga kamahalan
pawang nagtataka't nagkakamamanghan-

Lalo nang sabihin nang malubog siya
sa sinakyang bathel nilulanan niya,
at sampu nang lahat na nasapit baga
tumulo ang luha niyong kaniyang ama.

Sampu nang konseho na manga kuharap
at ang reina naman na asawang liyang,
pawang nasitangis sa malaking babag
nasapit nang buhay nang priasipeng liyang,

Mana'y sa makita nang bunying monarka
luha'y umaanod nang manugang niya,
sa sila'y nagtindig inaliw pagdaka
pahid na ang luha ó anak kong sinta

Sa malaking tuwa nang monarkang bantog
ay ayang pang araw ang fiestang handog,
puring pasalamat sa mag-Inang Diyos
na sa pagkaligtas sa gayong peligros.

Ay niyong matapos ang manga ligalig
si Pantinople nga'y sa ama'y lumapit,
napaalam siya at kusang aalis
doon sa Antioquia siya'y magbabalik.

Baga man ang loob nang hari masukal
at di niya ibig na pahintulutan,
di naman mangyari't ang kadahilanan
ang malaking kargong kanilang iiwan.

Princesa Adriana lumapit pagdaka
sa mahal na hari't dakilang monarka,
dumulog pa daka at bumingi sila
mahal na bendisyo't sila'y aalis na.

Nang magsi-uwi na at sila'y umalis
haring ama nila ay malaking hapis,

di naman nalaon dumating sumapit
aplayang Antioquia pangpang dalampasig.

Ano'y nang dumating sila sa pondohan
kanyon sa muralya ay pinasusuhan,
at sa hari nila'y pasalubong bilang
sa monarkang bago na iginagalang,

Nang sila'y umahon sa reinong Antioquia
agad sumalubong ang buyang infanta
ang kaakbay niya'y grandes na lahat na
sa real palasyo sila'y umuwi na,

At ang markes duke sampung consehero
at ang madlang grandes manga kabalyero,
pawang nagkatuwa sa real palasyo
panaganot alay hari nilang bago.

Haring Pantinople hangga nang magtangan
nang korona't cetro nitong imperial,
ang ouong Antioquia laking katuwaa
dunong magpasunod sa nasasakupan.

Itigil ko nga ang Historiang ito
ang sa mag-asawa buhay naging dulo,
ay ang naging hangga kawakasan nito
ang Gloria nang Langit ang siyang tinamo.

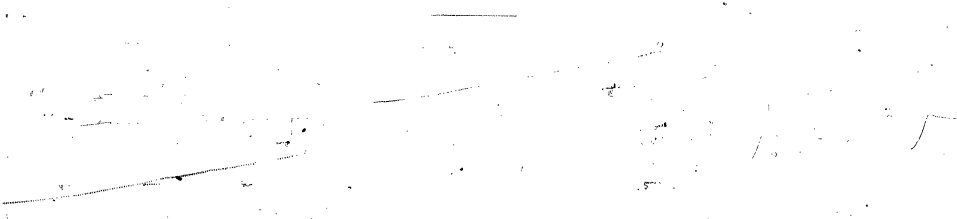

KATAPUSAN.

1

2

Imp. at Lib. ni P. Sayo Balo ni Soriano

Rosario 225 Binundok, Tel. 3099 S. Fernando 1008

Asarraga 552, Tundo, Maynila.

Ipinagbibili sa manga LIBRERIANG ito ang manga sumusunod na aklat sa wikang tagalog:

Buhay ni Aladiao

, Alejandro at D. Luis
, Almanzor
, Arturo, Lauro at Rosallo
, Amang si Jesus
, Abeedario
, Adan at ni Eva
, Baldovino
, Beatriz
, Beata Maria
, Bernarde Carpio
, Bertong Laseng
, Blanca Flor
, Babaying Samaritana
, Cabayong tabla
, Celira
, Conde Urbano
, Grioida
, Dama Inés
, Dilubio Universal
, D. a Marcela
, D. Maria sa Ahas
, Dece Pares
, Dr. Jose Bizal
, Dr. Jose Burgos
, Dr. Diego at D. a Juana
, Doncella Teodora
, Diego de Marcilla
, Edmundo
, Eliseo at ni Felisa
, Eliseo at Hortensio
, Esopo
, Benillo
, Belisardo
, Fieles Amantes
, Florante at Laura
, Florentina
, Floriso
, Gonzalo de Cerdeva

Buhay ni Gunlas

, Graciano at ni Gaudencio
, Huaran ng kalinisan ng puri
, Haring Asuero
, Calabaza
, Saul at David
, Salomon
, Ibong Adarna
, Isabela
, Jacobina
, Jaime del Prado
, Jose Vendido
, Margarita de Kortona
, dalawangpu at dalawang Kuwento
, Pagkaguhe ng Troya
, Haring Clodoveo
, Totlong Personas
, Jose Flores
, Juan Bachiller
, Juan at Maria
, Juan Patay
, Juan Tifoso
, Juan Tamad
, Juan Labuyo
, Leopoldo
, Ludovico
, Landas na tuntunin
, Ligaya salanigt at Mundo
, Manrique
, Maria Merced
, Redolfo
, Rodrigo de Villas
, Tablante de Ricamonte
, Tomas at maria
, Totoo at sinungaling
, Urbana at ni Felisa
, Villarba